

Biskopper saa kloge, at de ved, at de ikke har Konstitutionsretten, derfor hævdede Biskopperne Schousboe og Rørdam den ikke.

Den ærede Ordfører kom tilbage til Spørgsmaalet om Kollatsen. Der er meget stor Forskel paa den første Kollats og den anden Kollats, thi den første Kollats var i Virkeligheden en Kundskabsprøve; saa længe man ikke havde teologisk Embeds-eksamen, foretog Biskopperne denne Kundskabsprøve og sagde, den og den har ikke bestaaet Prøven. Det var den første Kollats, men den anden er kun ekspeditionsmæssig.

Ordføreren for Forespørgerne (Godskesen): Jeg skal uden at forlænge Diskussionen henholde mig til, hvad jeg tidligere har sagt, og i Henhold til, hvad jeg har udviklet, skal jeg tillade mig at stille følgende Forslag til Dagsorden: Landstinget misbilliger, at Kirkeministeren har konstitueret Pastor Arboe Rasmussen som Sognepræst for Vaalse Menighed, og gaar dermed over til den næste Sag paa Dagsordenen.

Formanden: Der er altsaa nu stillet Forslag til en Dagsorden, der lyder saaledes:

„Landstinget misbilliger, at Kirkeministeren har konstitueret Pastor Arboe Rasmussen som Sognepræst for Vaalse Menighed, og gaar dermed over til den næste Sag paa Dagsorden.“

Det er om denne Dagsorden, Forhandlingen nu vil dreje sig.

J. Pedersen: Som det vil erindres, var der under Behandlingen af den saakaldte Kollatslov en ikke ringe Forskel mellem Opfattelserne hos det Parti, for hvilket Ordføreren for Forslagsstillerne talte, og hos det Parti, hvortil jeg hører. De ærede Medlemmer paa den anden Side var imod, at Arboe Rasmussen overhovedet blev ansat i Vaalse; vi fra vor Side saa saaledes paa Sagen, at det vilde have været heldigst, om Lovgivningen om store og vigtige Spørgsmaal paa Skolens og Kirkens Omraade kunde have faaet Lov til at hvile, indtil den nye Grundlov var traadt i Kraft, men vi erkendte paa den

anden Side, at der i Vaalse var særlige Vanskeligheder, som det vilde være ønskeligt paa en skikkelig Maade at komme ud over. Og for at dette kunde lade sig gøre, stillede vi et Forslag, der gav Ministeren Bemyndigelse til at ansætte Arboe Rasmussen uden Kollats og paa det Vilkaar, at det kirkelige Tilsyn gik over fra Biskoppen til Ministeren. Dersom jeg skulde være med til at anbefale nogen Resolution ved denne Lejlighed, skulde det være en Resolution, som gik ud paa at beklage, at den højtærede Minister ikke modtog dette Lovforslag. Det var som bekendt paa et Tidspunkt vedtaget af dette Ting, og Ministeren stod med det i Haanden i det andet Ting, og jeg antager, at det kun vilde have kostet ham et Ord ogsaa at faa det vedtaget der. Saa havde det senere foretagne Skridt kunnet undgaas, saa kunde den Uro, den Meningsforskel og de Stridigheder, som nu er i Gang, og som vil udvikle sig videre om dette Spørgsmaal, have været fjernet, og vi kunde have fortsat roligt, haaber jeg, saa længe, indtil vi havde faaet en ny Rigsdag efter den nye Grundlov, hvor vi saa kunde have taget dette Spørgsmaal op til nærmere Overvejelse sammen med alle de andre Spørgsmaal om Kirke og Skole, som efter min Mening hænger sammen dermed. Men det vilde Ministeren altsaa ikke, han vilde ikke nøjes med det, som han i Øjeblikket har Brug for, han vilde ikke have en Undtagelseslovgivning, han vilde gennemføre en almindelig Reform. Det lykkedes ham ikke, og derfor sidder vi i det, som vi gør, og jeg synes, at det fremfor alt ikke kan være behageligt for Ministeren at sidde saaledes. Han er jo i Uoverensstemmelse i det mindste med nogle af Biskopperne, og han er i Uoverensstemmelse med mange flere, det kan han være overbevist om, og den Uro og Gæring, den Strid, det medfører, er ikke af det gode. Den kunde vi have undgaaet, naar Ministeren var gaaet den Vej at tage imod vort Forslag. Men jeg føler ingen Trang til at stille en Resolution i den Retning, for det første fordi jeg mener, at Resolutioner eller Dagsordener i denne Sag er uden nogen nævneværdig Virkning, betyder ikke noget og vil ikke faa nogen nævneværdig Følge, men i øvrigt ogsaa af den simple Grund,